

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

Poslovni broj: Povrv-467/2020-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovoga suda Josi Puljiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja A. H. d.o.o., Z., V. put 1, OIB***, kojeg zastupa punomoćnik T. Z., odvjetnik u O., protiv tuženika Z. L., nepoznatog boravišta (posljednja adresa: S., Z. 1), OIB**** kojeg zastupa privremeni zastupnik D. B., odvjetnik u S., radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene dana 10.siječnja 2022. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika privremenog zastupnika tuženika, na ročištu za objavu odluke dana 24.veljače 2022.

p r e s u d i o j e:

I – Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi koje je donio javni bilježnik I. Š. pod poslovnim brojem Ovr-374/2016 od 16.lipnja 2016. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju u roku od 8 dana iznos od 3.289,61 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 273,00 kuna od 24.lipnja 2015. do isplate,
- na iznos od 273,00 kuna od 24.srpnja 2015. do isplate,
- na iznos od 273,00 kuna od 21.kolovoza 2015. do isplate,
- na iznos od 273,00 kuna od 22.rujna 2015. do isplate,
- na iznos od 273,00 kuna od 20.listopada 2015. do isplate,
- na iznos od 273,00 kuna od 21.studenog 2015. do isplate,
- na iznos od 31,58 kuna od 19.prosinca 2015. do isplate,
- na iznos od 14,34 kuna od 21.siječnja 2016. do isplate,
- na iznos od 1.605,69 kuna od 19.veljače 2016. do isplate,

po stopi koja se od 24.lipnja 2015. do 31.srpnja 2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, a od 1.kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II – Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi koje je donio javni bilježnik I. Š. pod poslovnim brojem Ovr-374/2016 od 16.lipnja 2016. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju u roku od 8 dana iznos od 1.378,73 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 286,65 kuna od 25.siječnja 2015. do isplate,

-na iznos od 273,02 kuna od 25.veljače 2015. do isplate,
-na iznos od 273,02 kuna od 25.ožujka 2015. do isplate,
-na iznos od 273,02 kuna od 25.travnja 2015. do isplate,
-na iznos od 273,02 kuna od 24.svibnja 2015. do isplate,
te se u ovom dijelu odbija tužbeni zahtjev.

III – Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 910,00 kuna sa zateznim kamatama od 24.veljače 2022. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

1.Rješenjem o ovrsi navedenim u izreci prihvaćen je prijedlog za ovrhu (predan pošti preporučeno 13.6.2016.) na temelju vjerodostojne isprave u pogledu iznosa od 4.668,34 kuna sa zakonskim zateznim kamatama, a koji iznos se potražuje s osnove naknade za telekomunikacijske usluge.

Podneskom od 20.5.2021. tužbeni zahtjev je tužitelj smanjio na 3.289,61 kuna, ali se tuženik protivio smanjenju tužbenog zahtjeva tj. djelomičnom povlačenju tužbe.

2.Tuženiku (tad ovršeniku) je, zbog toga što je nepoznatog boravišta, rješenjem ovog suda br. R1-762/16 od 11.12.2018. postavljen privremeni zastupnik koji je u njegovo ime podnio prigovor.

Nakon ovršenikovog prigovora podnesenog protiv citiranog rješenja o ovrsi, postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

U prigovoru je ovršenikov privremeni zastupnik naveo da osporava osnovu i visinu potraživanja, naročito posljednji račun, prigovorio je zastari i nedostatku aktivne legitimacije te je osporio da su ovršeniku bili dostavljeni računi.

Tuženik nije pristao na smanjenje tužbenog zahtjeva.

3.U dokaznom postupku je izveden dokaz pregledom pisane dokumentacije u spisu koja će biti navedena u nastavku obrazloženja.

3.1.Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

4.Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu naknade za telekomunikacijske usluge i cijene prodanog uređaja. Mjerodavne su niže citirane odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje: ZOO).

4.1.U postupku je sporno je li tuženik dužan utuženi iznos s obzirom na prigovore zastare, nedostatka aktivne legitimacije i osporavanje osnove potraživanja.

5.U postupku je utvrđeno sljedeće:

U izvodu iz ovjerenih poslovnih knjiga je evidentirano dugovanje tuženika prema tužitelju po računima (s iznosima navedenim kao u izreci ove presude) na ukupan iznos od 4.668,34 kuna i dospijecima dan prije dana od kojeg teku zatezne kamate prema izreci ove presude.

Stanje u poslovnim knjigama je u suglasju sa računima koje je tužitelj dostavio u spis.

5.1. Iz zahtjeva za promjenom pretplatničkog odnosa je vidljivo da je tuženik dana 10.1.2014. potpisivanjem zahtjeva sa tužiteljem (koji se tad zvao V. d.o.o. što je vidljivo iz izvotka iz sudskog registra, a prethodno mu je 2013. pripojeno društvo B.net Hrvatska d.o.o.) zasnovao pretplatnički odnos uz minimalno trajanje od 12 mjeseca za uslugu Superbrzi 2D TV+net uz najam bežičnog modema, a kao adresa za dostavu računa je navedena S., V.P. 96. Potpisom zahtjeva tuženik je potvrdio da mu je uručen i cjenik.

Povodom ugovorene i pružene usluge te iznajmljenih uređaja tuženiku su izdani računi na iznose navedene u izreci. Protivno navodima tuženika, računi sadrže upozorenje da, u slučaju neispunjenja dospjele novčane obveze, vjerovnik može zatražiti određivanje ovrhe na temelju vjerodostojne isprave.

Ovaj sud navedene isprave uzima kao vjerodostojne dokaze postojanja potraživanja jer sadrže osobne podatke tuženika koji nije ni tvrdio da je npr. netko krivotvorio njegov potpis odnosno nije dokazano da je tuženik nekoga prijavio za krivotvorenje.

5.2. Račun izdan u siječnju 2016. na iznos od 1.605,69 kuna se odnosi na jednokratnu naknadu za modem (552,84 kuna), digitalni prijamnik (650,41 kuna) i smart karticu za digitalni prijamnik (81,30 kuna) sve uvećano za PDV.

U svezi tuženikovog prigovora treba reći da ovaj sud ne nalazi ništa nepošteno i ništavno u odredbi po kojoj bi tuženik trebao vratiti tužiteljevu tehničku opremu (prijamnik, kartica, modem) koju je dobio da bi mogao koristiti tužiteljevu uslugu ili platiti vrijednost iste ako ju ne vrati. Naprotiv, nepošteno je i protivno osnovnim načelima obveznog prava postupanje tuženika koji zadrži opremu i ne plati vrijednost iste. To što su uređaji nakon nekog vremena bili rabljeni ne znači da bi tuženik trebao platiti manji iznos jer se potpisivanjem zahtjeva obvezao prihvatiti i cjenik tužitelja sa cijenama tih uređaja.

5.3. Tuženik je nepodnošenjem prigovora-reklamacije na račune prihvatio iznose računa (slično i VSRH: Rev-924/07, Revt-51/09, Rev-x-100/10) te je tužitelj pravilno i zakonito tuženika knjigovodstveno zadužio za utuženi iznos u spornom razdoblju koliko bi iznosilo tuženikovo dugovanje.

Glede navoda privremenog zastupnika, treba reći da tuženik nije oduvijek bio nepoznatog boravišta jer iz spisa (podaci iz MUP-a, list 8) proizlazi da je odjavio svoje prebivalište tek 8.3.2016. što znači da je mogao primiti račune i podnijeti prigovor na iste.

6. Kako tuženik nije podmirio predmetne račune, to bi temeljem čl.9.ZOO trebao platiti tužitelju 3.289,61 kuna tj. ukupan zbroj predmetnih računa izdanih za razdoblje od svibnja 2015. do siječnja 2016. (dospijeća od 23.6.2015. do 18.2.2016.)

Iznos od 1.378,73 kuna (koji otpada na račune s dospijećima od 24.1.2015. do 23.5.2015.) tuženik ne treba platiti jer je to potraživanje zastarjelo budući da prijedlog za ovrhu nije podnesen unutar roka od godine dana od dospijeća tih računa.

6.1. Što se tiče zateznih kamata, prema čl.29.ZOO iste se plaćaju kad dužnik padne u zakašnjenje tj. ne plati u roku.

Budući da tuženik nije platio račune u roku tj. do dana dospijeća računa, to su zatezne kamate dosuđene od prvog dana nakon dospijeća svakog pojedinog računa pa do dana isplate.

Što se tiče pitanja dostave računa, treba reći da je općepoznato kako se računi dostavljaju kao obične pismovne pošiljke, a ne kao preporučene pošiljke i nema

nužnosti za potpisivanjem dokaza o dostavi. Čak i da mu nije neki račun dostavljen postojala je tuženikova obveza da se informira kod tužitelja o visini duga za usluge koje mu je tužitelj isporučio (tako i VSRH, Rev-924/07), a to tim više što tužitelj ima pravo obustaviti isporuku usluge ako se ne plate računi ni nakon opomene.

6.2. Temeljem čl.451.st.3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, dalje: ZPP) platni nalog je dijelom održan na snazi, a dijelom je ukinut.

Smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe iz članka 193.ZPP za koje je, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, (uvijek) potreban pristanak tuženika (pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela VSRH održanoj 26.4.2021.).

Kako tuženik nije dao pristanak za djelomično povlačenje tužbe, to je sud odlučio o cijelom platnom nalogu i dio istog ukinuo i odbio tužbeni zahtjev.

7. Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbi čl.154.st.2.ZPP-a te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 142/12, 103/14, 118/14, dalje: OT).

Tužitelj je uspio u sporu 70%, a tuženik 30% pa bi tužitelju tuženik trebao naknaditi 40% nastalog mu troška.

Tužitelju je priznato: 237,50 kuna javnobilježničkog troška, po 612,50 kuna (što uključuje i 25% PDV-a) za sastav prijedloga za ovrhu, podneska od 20.5.2021. i ročište od 10.1.2022. te 200,00 kuna na ime pristojbe presude što zbrojeno iznosi 2.275,00 kuna. Tužitelju nije priznato 50,00 kuna na ime materijalnih troškova budući da nije dokazano da su takvi troškovi u tolikom iznosu nastali za tužitelja.

No, razmjerno uspjehu (40%), tužitelju bi tuženik trebao platiti 910,00 kuna.

Konačno, treba reći prije svega da prema zaključku sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanog 2.6.2017. o trošku iz rješenja o ovrsi se odlučuje zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude.

U Splitu, 24.veljače 2022.

S U D A C

Joso Puljić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi ovom sudu elektroničkom komunikacijom ili u 3 primjerka (čl.106.a st.5.ZPP), a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

-pun.tužitelja

-privr.zast.tuženika

